

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010091
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3619010091.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému U. N., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., toho času W. nádeje, Y. pre deti a rodiny, M. XX, A., pre prečin neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. a iné, v znení účinnom do 31.07.2019 (ďalej Tr. zák.), o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry v Partizánskom proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 13.01.2020, sp.zn. 2T/34/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. marca 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 13.01.2020, sp.zn. 2T/34/2019 bol obžalovaný U. N. uznaný vinným z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. na tom skutkovom základe, že

v čase približne od 03.00 h do 05.00 h dňa 22.09.2018 prišiel do priestorov pohostinstva Charlie pub na ul. O. XXXX/X v A. na terasu, ktorá sa nachádza vonku pred pohostinstvom, kde poškodený W. W. nar. XX.XX.XXXX, bytom A., ul. C. XXXX/XX zaspal na lavičke vonkajšej terasy, obžalovaný pristúpil k nemu do tesnej blízkosti a odcudzil mu zo vzdialenosti približne 30 cm od poškodeného mobilný telefón Sony Xpéria ZX Prémium, IMEI:XXXXXXXX-XXXXXX-X spoločne so SIM kartou tel. č. XXXX/XXXXXX a žltó-čiernu pánsku peňaženku, ktoré mal poškodený vo faktickom dosahu, z odcudzenej peňaženky následne obžalovaný vybral bankomatovú kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a peňaženku nechal v blízkosti poškodeného, s odcudzeným mobilným telefónom a bankomatovou kartou prišiel na prevádzku čerpacej stanice OMV na ul. Nitrianska cesta 503/60 Partizánske, kde s odcudzenou bankomatovou kartou uskutočnil bezhotovostne transakcie vo forme úhrady za nákup tovaru dňa 22.09.2018 v čase o 05:08:37 h vo výške 19,80 €, v čase o 05:09:11 h vo výške 19,80 €, v čase o 05:13:27 h vo výške 11,94 € z osobného účtu poškodeného W. W. č. IBAN SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a následne sa vrátil k poškodenému, pri ktorom znovu vložil odcudzenú bankomatovú kartu do jeho peňaženky a túto mu počas spánku zasunul do predného vrečka nohavíc, čím spôsobil poškodenému W. W. škodu vo výške 790,52 €.

Za to bol odsúdený podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 54 Tr. zák. na úhrnný trest povinnej práce vo výmere 260 (dvestošesťdesiat) hodín s tým, že podľa § 55 ods. 1 Tr. zák. je obžalovaný povinný vykonať trest povinnej práce najneskôr do jedného roka od nariadenia tohto trestu. Podľa § 55 ods. 3 Tr. zák. je obžalovaný povinný vykonať trest povinnej práce osobne a vo voľnom čase bez nároku na odmenu. Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bolo rozhodnuté o povinnosti obžalovaného zaplatiť poškodenému W. W., nar. XX.XX.XXXX,

bytom A., C. XXXX/XX škodu vo výške 40 €. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený W. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., C. XXXX/XX so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal prokurátor odvolanie v neprospech obžalovaného a to proti výroku o treste. V písomnom odôvodnení odvolania citujúc z odôvodnenia rozsudku okresného súdu a záverov, ktoré viedli súd k uloženiu alternatívneho trestu, prokurátor uviedol, že sa nestotožňuje s uloženým druhom trestu, považuje ho za neadekvátny, neprimerane mierny aj vzhľadom k charakteru trestnej činnosti, osobným pomerom páchatel'a a taktiež uložený v rozpore so zásadami ukladania trestov. Prokurátor nesúhlasil so závermi okresného súdu obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Navyiac sám súd poukazoval na to, že na hlavnom pojednávaní obžalovaný skutok neofutoval, poškodenému, ktorý bol prítomný na hlavnom pojednávaní, sa iniciatívne neospravedlnil, pričom aj na záverečnú reč prokurátora, ktorý navrhoval nepodmienečný trest, reagoval sklamaním. Pritom je potrebné uviesť, že obžalovaný spáchal skutok v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia za inú trestnú činnosť, kde sa v takýchto prípadoch bez pardonu ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona je nutné považovať za kogentné ustanovenie. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal súd obžalovanému uložiť opätovne trest odňatia slobody nepodmienečný tak, ako ho už uložil v trestnom rozkaze zo dňa 28. 05. 2019, nakoľko dôkazná situácia ostala nezmenená a postoj obžalovaného k veci bol hodnotený dosť negatívne aj súdom v odôvodnení rozsudku. Uložený trest nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukladanie trestov, keďže so zreteľom na spôsobom spáchania činu a jeho následok, zavinenie a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, je uložený druh trestu ako aj jeho výmera príliš mierna. Takýto trest nemôže pôsobiť na obžalovaného tak, aby v budúcnosti viedol riadny život a ani voči ostatným členom spoločnosti sa neprejavuje prvok generálnej prevencie. Takýto trest nemôže vyjadrovať ani morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. V prípade obžalovaného bude len prísnejší trest odňatia slobody spĺňať kritériá individuálnej a generálnej prevencie a bude dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Z týchto dôvodov prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku zrušil napadnutý výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/34/2019 zo dňa 13.01.2020 a aby obžalovanému v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. poriadku podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. n) Tr. zákona, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby (28 - 60 mesiacov) nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a v zmysle § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona mu uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zástupca krajskej prokurátorky navrhol vyhovieť odvolaniu okresného prokurátora s tým, aby odvolací súd rozhodol tak, ako bolo navrhnuté v odôvodnení odvolania.

Obžalovaný uviedol, že svoje konanie ľutuje, aj keď to presne nevyjadril pred súdom prvého stupňa. V súčasnosti je už dlhú dobu v centre pre deti a rodiny, absolvuje resocializačný program a zmenil sa. Spáchanie trestnej činnosti bolo ovplyvnené tým, že v tej dobe žil nesprávnym spôsobom života a bol závislý na drogách. Tejto závislosti sa snaží zbaviť. Trest uložený súdom prvého stupňa považuje vzhľadom na uvedené okolnosti za dostatočný.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý výrok o treste rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. o vine, uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom vinným z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaných trestných činov. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine

predchádzajúcim nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňuje podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Je potrebné uviesť, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ale i generálnu a individuálnu prevenciu. Na jednej strane je síce pravdou, že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný a prejednávané trestné činy spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ako na to poukazuje prokurátor v odvolaní. Nemožno však súhlasiť s tým, že s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr.zák. neprichádza do úvahy uloženie iného trestu, ako trestu odňatia slobody. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu SR a jeho rozhodnutie č. 85/2015, podľa ktorého ustanovenie § 49 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252349'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. zák. nie je možné chápať ako príkaz na uloženie trestu odňatia slobody bez podmieneného odkladu jeho výkonu namiesto uloženia iného prípustného druhu trestu, alebo popri inom prípustnom druhu trestu a ak nastanú okolnosti uvedené v § 49 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252349'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. zák., súd môže uložiť trest povinnej práce, ak sú zároveň splnené podmienky uvedené v § 54 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252354'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. zák., a ak je taký trest primeraný. V prejednávanom prípade u obžalovaného boli zistené príťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písmeno h), písm. m) Trestného zákona, t.j. že spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený, na druhej strane mu bola správne priznaná jedna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písmeno n) Trestného zákona, kedy svojim priznaním pred súdom nepochybne napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, no nebola mu priznaná poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písmeno l) Trestného zákona, čo okresný súd aj náležite odôvodnil. Rovnako je nutné poukázať na to, že obžalovaný časť škody už uhradil, pričom tiež vyjadril ľútosť nad svojim konaním a poškodenému sa vo svojej výpovedi v prípravnom konaní i ospravedlnil. Odvolací súd potom starostlivo zvažoval všetky vyššie uvedené skutočnosti vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods.4 Tr.zák. Je pravdou, že s prihliadnutím na okolnosti a spôsob spáchania činu a najmä predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného, sa uložený trest súdom prvého stupňa javí ako miernejší, no správne okresný súd vzal do úvahy i ďalšie okolnosti prípadu. Obžalovaný nepochybne (ako je zrejmé i zo záverov znaleckého posudku vypracovaného vo veci) páchal trestnú činnosť v dôsledku svojej závislosti na drogách. Z vyjadrenia obžalovaného vyplýva, že v snahe zbaviť sa drogovej závislosti nastúpil dobrovoľne resocializačný program. Zo správ Domova nádeje, Centra pre deti a rodiny v A., podpísaných psychologičkou a zaslaných tak okresnému, ako i krajskému súdu vyplýva, že obžalovaný je od 31.10.2018 klientom centra, kde sa aktívne zúčastňuje resocializačného programu s cieľom a zameraním prekonať psychické, fyzické a sociálne dôsledky drogovej závislosti, zmeniť životný štýl a prinavrátiť sa do plnohodnotného života. V zariadení absolvuje doliečovanie pobytovou formou, zorientoval sa v režime zariadenia, stotožnil sa s vnútorným poriadkom a dodržiavaním režimových opatrení potrebných pre obnovu pracovných, spoločenských a sociálnych návykov. Primerane sa adaptoval v komunite. Obnova a skvalitnenie pracovných návykov prebehli bez výraznejších ťažkostí, s vyzdvihnutím zodpovedného prístupu k práci a povinnostiam. Aktuálne je v štvrtej fáze resocializačného programu, absolvuje sedemnásty mesiac doliečovania. Prostredníctvom psychologičkej pomoci, skupinovej a individuálnej práce sa učí porozumieť motívom svojho správania, poznať príčiny svojej závislosti, prijímať zodpovednosť za svoje rozhodnutia a niesť dôsledky svojho konania, zapája sa do procesov a diania v komunite. Krátko po prestupe do štvrtej fázy resocializačného procesu sa zamestnal a našiel si prácu mimo zariadenia, čím si splnil nielen ďalší z cieľov resocializačného programu, ale aj jeden z individuálnych cieľov týkajúci sa začlenenia do spoločnosti. Naďalej sa zúčastňuje skupinových rodinných stretnutí a napreduje v zmysle nápravy vzťahov s rodinnými príslušníkmi. Pracuje na osobnostnej zmene, získava reálnejší náhľad na svoje ochorenie a vníma závislosť ako problém s následkom závažných konkvencií. Má snahu a odhodlanie vzniknuté ťažkosti riešiť a nachádzať možnosti ako zvládať život bez drog, je motivovaný prejsť celým resocializačným programom a integrovať sa do spoločnosti, úspešne funguje v resocializačnom programe a aktívne pracuje na svojej zmene, prijíma zodpovednosť za následky spôsobené doterajším životným štýlom. Z psychologického hľadiska centrum považuje trest povinnej práce a uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou za dostatočný a z individuálneho hľadiska motivačný a z hľadiska spoločnosti užitočný.

S poukazom na uvedené správy potom okresný súd správne konštatoval, že obžalovaný prejavil snahu zmeniť svoj život, abstinuje od drog a alkoholu, ktoré boli príčinou protiprávneho konania a je motivovaný integrovať sa do spoločnosti, zamestnal sa, chce upraviť aj rodinné vzťahy. S prihliadnutím na všetky skutočnosti majúce význam z hľadiska ukladania trestu i z hľadiska individualizácie trestu, pričom je nutné prihliadať nielen na represívnu stránku, ale i výchovnú, sa potom i odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že na obžalovaného nie je nevyhnutné vplývať trestom odňatia slobody, ale je možné mu dať šancu jeho snahe viesť ďalší život bez páchania trestnej činnosti a drog a to v podobe uloženia alternatívneho trestu - trestu povinnej práce vo výmere 260 (dvestošesťdesiat) hodín s tým, že podľa § 55 ods. 1, ods.3 Tr. zák. je povinný tento vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia tohto trestu, osobne a vo voľnom čase bez nároku na odmenu, za súčasného uloženia protitoxikomanického liečenia podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. ambulantnou formou. Aj podľa názoru v tomto individuálnom prípade bude vzhľadom na prejavenu snahu samotného obžalovaného účel trestu dosiahnutý aj uložením takéhoto druhu trestu spolu s citovaným liečením. S ďalším podrobnejším odôvodnením v tomto smere odvolací súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Pokiaľ sa jedná o výroky súvisiace s náhradou škody, tieto majú oporu vo vykonanom dokazovaní, odvolací súd v týchto výrokoch nezistil žiadne pochybenia, napokon tieto ani odvolaním napadnuté neboli.

Z týchto dôvodov odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.